sportul în lume

Două dintre principalele candidate la șefie în „Cupa Mondială", Judy Nagel (dreapta) și Michèle Jacot, se felicită după proba de slalom uriaș de la Lienz, în care au ocupat, în ordine, primele două locuri, acumulînd puncte prețioase

TUR DE ORIZONT ÎN SCHIUL ALPIN (II)

SUPREMAȚIA SCHIULUI FEMININ EUROPEAN SERIOS AMENINȚATĂ

Va răsturna „a treia putere mondială" ierarhia actuală?

1969, an de trecere între Grenoble și Val Gardena, a fost și pentru echipa feminină de schi a Franței o adevărată punte a suspinelor. Cînd două supercampioane, Marielle și Cristine Goitschel, au abandonat activitatea competițională și o altă stea în ascensiune, Annie Famose, a fost stopată de un teribil accident, a fost, desigur, foarte greu, atît pentru Jean Béranger, antrenorul echipei, cît și pentru schioarele „en titre" din națională, să reziste și să surmonteze bariera psihologică lăsată prin plecarea celor „trei mari", barieră adîncită de ofensiva deschisă pe toate cele trei planuri — coborîre, slalom special și uriaș — de eternele rivale austriece, cît și de mai tinerele, dar deosebit de primejdioasele, fiice ale Americii și Canadei.

Florence Steurer și Isabelle Mir au avut o misiune grea. Purtînd pe umeri răspunderea unui imens prestigiu, ele au navigat adesea între euforie și disperare în probele „Cupei mondiale". Mai tînără, de o excepțională vitalitate, puternică, veselă și comunicativă, **Françoise Macchi a deschis șirul victoriilor cîștigînd în 1968, ca și 1969, slalomul uriaș de la Val d'Isère.** Un mizerabil accident i-a sfîșiat coapsa, eliminînd-o pentru moment din ștafeta mondială. Michèle Jacot, opusul și complementul prietenei sale Françoise, tăcută, discretă, ascunde într-o fire introvertită una din cele mai mari ambiții ale schiului feminin, dublată de o mare sensibilitate și finețe. **A fost una din revelațiile sezonului. Alături de Ingrid și Britt Lafforgue, a ÎNCERCAT SĂ APERE PRIN ELAN GENEROS ZIDURILE ASEDIATE ALE SCHIULUI FEMININ FRANCEZ.** Fără marile sale nume, cetatea nu mai părea inexpugnabilă.

În timp ce băieții progresează în salturi mici și fac jonctiunea cu elita numai după șase-șapte ani de aprige lupte, **fetele ies din anonimat după unul sau două sezoane de activitate internațională.** În timp ce băieții sînt considerați copii teribili la 20 de ani, cînd abia ajung la un nivel competițional superior, **fetele, de obicei, la această vîrstă au un „trecut" glorios ce se numără în medalii și titluri.**

Așa a fost cazul austriecelor Gertrud Gabl (1969), Wiltrud Drexel și Annemarie Pröll, Monica Kaserer (1969), a elveției Annerösli Zryd sau a canadiencei Betsy Clifford. **Media lor de vîrstă oscilează în jurul cifrei 17, dar, ca și în natație, NU VÎRSTA ADUCE CONSACRAREA. În schiul alpin mondial, temutele campioane au prospețimea copilăriei în obraji, generozitatea și visele adolescenței în suflete.**

Revenind la războiul fetelor, schioarele austriece au urcat primele trepte ale măririi de pe care tocmai cobora echipa Franței.

Gertrud Gabl, balerina pîrtiilor de slalom, stilistă desăvîrșită, a ridicat sportul preferat pe piedestalul artei, prin marea sa virtuozitate. Relaxată, ritmică, melodică, în evoluția sa, Gertrud a cucerit „Cupa Mondială" în 1969, depunînd serioase opțiuni pentru Val Gardena și Sapporo. Prin Wiltrud Drexel, Annemarie Pröll și Jutta Knoblock, prof. Höppichler (directorul național austriece) a aruncat o grenadă cu efect întîrziat în tranșeele coborîtoarelor franceze. **Explozia este așteptată la mondialele din 1970, cînd, alături de „veterana" Olga Pall** (campioană olimpică la Grenoble), **coborîtoarele lumii își vor alege o regină austriacă, probabil una din cele amîntite mai sus.** La această cinste mai speră Elveția prin Zryd și Canada prin Clifford.

Tradiția de coborîre și asistența pe care le-o acordă Christl Haas, fostă campioană mondială și olimpică de coborîre, atîrnă prea greu pe cîntarul pronosticurilor pentru ca să nu acordăm prima șansă în coborîre fetelor din Arlberg.

Dacă schiul francez și austriac feminin s-a împăcat cu ideea de a se prinde reciproc și de a-și smulge, pentru perioade ciclice relativ scurte, laurii victoriei de pe frunte, **adevăratul pericol, iminent și de proporții, vine de dincolo de ocean.**

Obișnuite în a fi tratate turiste, plezîriste, amatoare, **schioarele Canadei și S.U.A. au mai „plătit" în cîteva rînduri Europei această gravă eroare.** Gretchen Fraser în 1948, Andrea Mead în 1952 și, mai recent, Nancy Greene, toate strașnice luptătoare, urmărind feroce victoria pînă la totala epuizare, **și-au atîrnat la cingătoare, la timpul lor, „scalpul" marilor lor adversare din Europa. Dar dacă în trecut pericolul îl constituia o persoană, o campioană de excepție, prezentul și, mai ales, viitorul schiului feminin european SÎNT AMENINȚATE DE UN VAL, DE O ÎNTREAGĂ GENERAȚIE.**

Prea tinere și neexperimentate în 1968, cînd au împlîntat doa un fior de groază printre favoritele slalomului, **în 1970 Judy Nagel, Kiki Cutter, Marilyn și Barbara Cochran, ca și altele, NU MAI SÎNT MULTUMITE CU TITLUL DE „A TREIA PUTERE MONDIALĂ" ACORDAT ECHIPEI LOR.**

Dezvoltarea extraordinară a bazei de masă, prosperitatea industriei producătoare de materiale și echipament sportiv, largile subvenții acordate, noile metode de antrenament și, în sfîrșit, optimismul juvenil al echipei, **ne fac să credem că echipa S.U.A. A DEVENIT CEL MAI PERICULOS ADVERSAR COLECTIV AL ORICĂREI ECHIPE EUROPENE.** Iar dacă valoarea echipei este densă, compactă, desigur nu vor întîrzia să se detașeze și cîteva stele.

Marea Britanie este în schiul alpin nu numai o prezență agreabilă, ci și o forță de temut. Fără baze proprii de pregătire, echipa feminină se antrenează „în spatele frontului advers", acționînd ca o veritabilă „coloană a V-a", spre a cunoaște toate secretele puternicelor adversare din Austria, Elveția și Franța. Gina Hathorn și Divina Galica, împreună cu coechipierele lor, țin să reamintească că slalomul și coborîrea au fost codificate de un englez, Sir Arnold Lunn. De altfel, anecdotica spune că numai un englez putea inventa niște probe atît de complicate!

Elveția retrăiește zile de speranță prin cîteva tinere care își fac loc în fruntea clasamentelor. Annerösli Zryd, Vreni Inabnit și altele încearcă să readucă în țara cantoanelor prestigiul schiului helvetic, culeș — eventual — pe pîrtiile de la Val Gardena.

Pentru fetele italiei, anul 1970, cu mondialele organizate acasă, înseamnă anul revenirii în elita mondială. Giustina Demetz, alături de Giovanna Tiezza, Gloriana Cipolla și Clotilde Fasolis nu vor precupeți nimic pentru victorie. Învățînd de la Marielle, de la Killy, Giustina Demetz încearcă să-și ia rămas bun de la viața competițională printr-o victorie.

Oricum, într-o scurtă retrospectivă, Annie Famose, protagonista echipei Franței, ni se pare cea capabilă a stringe în panașul său cele mai multe victorii în 1970. De la distanță ni se pare că deslușim în amurgul serii vocea sa care silabisește: acum, ori niciodată!

Mihai BÎRA

PATINATORII NORVEGIENI I-AU ÎNTRECUT PE CEI OLANDEZI

HAGA, 23 (**Agerpres**). Întîlnirea de patinaj viteză desfășurată la Heerenven între selecționatele masculine ale Norvegiei și Olandei s-a încheiat cu scorul de 280—264 în favoarea patinatorilor norvegieni. Cel mai bun rezultat individual l-a obținut Ard Schenk (Olanda) — 179,853 p, urmat de Dag Fornaess (Norvegia) — 180,796 p și Kees Verkerk (Olanda) — 180,946 p. Ultima probă a meciului — 5 000 m — i-a revenit norvegianului Guttormsen în 8:02,5.

SUCCESE ALE PUGILIȘTILOR ROMÂNI ÎN AUSTRIA

Trei boxeri români (G. Pometcu, C. Buzuliuc și I. Hodoșan), însoțiți de antrenorul Ion Stoianovici, au participat recent la un turneu internațional în Austria. Competiția a debutat în orașul Salzburg, unde reprezentanții noștri au obținut următoarele rezultate: Buzuliuc b.ab. 1 Seewald (Austria); Hodoșan b.ab. 1 Matsche (RFG). Apoi, caravana boxerilor din Cehoslovacia, Danemarca, R.F. a Germaniei, Polonia, România, Ungaria și Austria s-a mutat la Viena, unde s-au disputat finalele: Galazka (Pol) b.p. Pometcu; Buzuliuc b.k.o. 2 Podurak (Austria); Hodoșan b.ab. 2 Vigh (Ung). În clasamentul pe națiuni, deși România a fost reprezentată doar de trei boxeri, a ocupat locul I.

ANTRENAMENTUL LA ALTITUDINE RĂMÎNE ÎN ACTUALITATE

După multe dezbateri, experții austrieci din domeniul sportului s-au pronunțat în principiu pentru menținerea pe viitor a antrenamentului la altitudine, chiar pentru intensificarea lui. Și cu toate că Jocurile Olimpice de vară din Mexic aparțin trecutului, iar în 1972 cele de la München vor avea loc la o altitudine de numai 400 m, multe federații sportive austriece nu numai că vor continua antrenamentul la altitudine, ci chiar îl vor amplifica în raport cu perioada de dinainte de Mexic.

Această hotărîre a fost luată și datorită faptului că s-au urmărit cu mult interes deosebitele succese obținute de sportivii din R. D. Germană. Organul oficial „ASKO SPORT" subliniază acest lucru în comentariul său: *„În R. D. Germană, după primele puncte culminante ale sezonului (sau după obținerea unei calificări) a urmat întotdeauna un antrenament la altitudine, obținîndu-se astfel un efect de repaus al organismului prin antrenament, pentru ca apoi, cu puteri înzecite, să se treacă la a doua parte a sezonului (respectiv, faza superioară a „competiției)"*. Consiliul olimpic al antrenorilor, sub conducerea prof. Fred Rössner, a fost de acord cu propunerea Consiliului Confederației generale a antrenorilor din Austria referitoare la continuarea antrenamentului la altitudine, atît în vederea pregătirii pentru München, cît și a altor competiții de importanță, iar la sfîrșitul lunii septembrie s-a făcut o inspecție generală a tuturor bazelor la altitudine din Austria, urmînd a fi luate în considerare.

Care sporturi vor beneficia pe viitor de antrenamente la altitudine în vederea pregătirii Jocurilor Olimpice din 1972 și a altor competiții? În general, toate cele care solicită sporirea rezistenței și a vitezei: în primul rînd boxul și atletismul (toate probele de alergări mai lungi de 400 m); apoi caiacul și canoea, canotajul academic, natația, luptele, ciclismul, precum și toate jocurile sportive, în special fotbalul și poloul.

După întoarcerea din călătoria sa de inspecție, prof. Rössner a întocmit un raport indicînd următoarele localități austriece adecvate pentru antrenamentele la altitudine: lacul de acumulare Silvretta (Bielerhöhe), care se găsește la 2 000 m altitudine și oferă condiții ideale canotorilor, caiaciștilor și altor sportivi; St. Anton (în Arlberg), unde s-au pregătit înotătorii pentru Mexic; Wattener-Lizum, unde au avut loc probele alpine de schi din cadrul J.O. din 1964 (Innsbruck). În Obeigurgl, la 1 800 m altitudine, există o școală sportivă federală, iar terenul de fotbal este situat la 2 000 m altitudine, existînd condiții ideale pentru toate sporturile, cu excepția celor acvatice. În schimb, localitatea Kaprun e lăudată de canotori și de canoiști: lacul de acumulare este situat la 2 000 m altitudine, are 2 km lungime și se poate ajunge fără prea multe greutăți pe ghețarul Kitsteinhorn pentru antrenamente de... schi. Localitatea Bad Gastein (1 100 m altitudine) este foarte indicată pentru o aclimatizare prealabilă, iar apoi antrenamentele se pot continua în Reisseck (2 500 m altitudine), unde există terenuri de volei și o pistă de alergări. Rupertihaus, pe Hochkönig lîngă Bradl-Salzburg, se găsește la 1 300 m altitudine. Spațiile de curînd construite și posibilitățile multiple de a se ajunge la înălțimi mai mari creează toate premisele pentru un antrenament eficace.

În fond, de ce este nevoie de astfel de antrenament? Ziarul „ASKO SPORT" răspunde: *„Activitatea musculară înseamnă consum de oxigen. Acesta se inspiră, iar cantitatea lui în aer este în raport cu altitudinea. La nivelul mării, de exemplu, există 25 la sută oxigen, pînă la 1 000 m cantitatea scade la 18,5 la sută, la 1 500 m nu mai există decît 17,25 la sută, iar la 2 000 m oxigenul nu depășește 16,12 la sută în aer. Deci, dacă la înălțimea orașelor noastre atletul inspiră circa 20 la sută oxigen, cantitatea scade cu circa 4 la sută la 2 000 m, încît organismele trebuie să se aclimatizeze, să se adapteze la lipsa de oxigen. În cazul că atletul, după un antrenament la altitudine, revine la șes, beneficiază de rezerve de oxigen în sînge, mușchii sînt mai bine alimentați, iar capacitatea de rezistență crește, ducînd la performanțe mai bune"*. Ziarul continuă: *„Nu este totuși chiar așa de simplu... Aclimatizarea la altitudine este foarte diferită de la individ la individ și de mare importanță este starea nervoasă a acestuia. De aceea, este adesea nevoie de o preaclimatizare la altitudinea de 1 000—1 600 m, în timp ce adevărata aclimatizare are loc la altitudini între 1 700—2 200 m. În acest interval, sportivii ar putea părăsi tabăra de preaclimatizare pentru cîteva ore, urcînd la cea de aclimatizare. Cantonamentul de aclimatizare durează în general minimum 7 zile. Și cîte zile mai durează pînă se obține întărirea prin cantonamentul la altitudine... Trebuie știut că sportivul e bine să intre imediat în concurs sau să facă o pauză de 4—5 zile pînă la următoarea competiție. S-a dovedit pe cale medicală că plusul de energie durează mai mult decît părea a arăta analiza singelui"*.

Așa văd deci specialiștii austrieci posibilitatea ajungerii la mari performanțe prin antrenamentul de aclimatizare. Faptul că Austria posedă relativ multe localități care ar putea deveni mari centre de aclimatizare este, desigur, în primul rînd în avantajul sportivilor acestei țări. Dar mulți sportivi străini au folosit, de asemenea, bazele la altitudine ale Austriei și au fost încîntați de ele. Poate chiar că unele vor deveni cantonamente internaționale. În orice caz, federațiile austriece ar dori acest lucru!

Kurt CASTKA
Viena, decembrie 1969

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN AUSTRIA

UN AN DE TENIS

(Urmare din pag. I)

figura cap de serie în ediția următoare. Iar pentru sud-africani, s-a pus problema (nerezolvată încă) a mutării lor în altă zonă sau prezentarea de garanții peremptorii că, la ei acasă, nu se practică în tenis, discriminarea rasială.

Revin la ideea de început. Acest an de tenis, 1969, putea să fie doar o reeditare, căci și anul trecut am avut bune șanse de a ajunge la Challange-round. Să vedem cum s-a realizat aceasta, în limitele ultimei ediții a „Cupei Davis".

★

Ianuarie. Ca în fiecare an așteptam tragerea la sorți pentru tabloul zonei europene a marii întreceri. Dar dacă altă dată emoțiile noastre erau legate de numele primului adversar, dorind să știm dacă vom putea trece în al doilea tur, acum — în poziția noastră de cap de serie — priveam mult mai departe, spre liniile tot mai rare ale tabloului, acolo unde trebuie să apară competitorii la fazele ultime. Și am văzut dintr-o privire că avem o sarcină mai grea ca anul trecut, căci după două tururi pe care le consideram ușoare (nu bănuiam acel 3—2 cu egiptenii...) aveam în față un obstacol aproape de netrecut: Spania, în deplasare. Am fost, în primul moment, complet descurajat.

Poate că pentru acest motiv am și subscris la acea pregătire „bifurcată" nemaifiind alături de Ilie Năstase în primele luni ale anului. El juca în India și Caraibe, iar eu am avut, practic, o pauză de trei luni, începînd să joc în martie. Între timp auzeam de rezultatele lui Ilie, de dincolo de Ocean, și unele dintre ele mi-au redat curajul. Am început să am încredere în posibilitățile unui Năstase în progres și ale unui Țiriac pus la punct. Mai multe antrenamente și apoi, încep să joc în Circuitul italian — Roma, Parioli, Catania, Reggio Calabria, Palermo. Aci, după patru luni de separație, îl reîntîlnesc pe Ilie Năstase. Deși nu mi se părea că sînt încă în cea mai bună formă, creez o adevărată surpriză învingîndu-l în finala de simplu (după 5 seturi de luptă).

Au venit apoi campionatele internaționale de la Roma. Rezultatele nu le-am considerat concludente, pentru amîndoi. Am intrat în rîndul primilor 16, dar pe Năstase l-a eliminat în „optimi" puternicul Tony Roche, iar pe mine un Okker în plină ascensiune. Dublul, la fel. Ajungem pînă în semifinale fără să strălucim.

Iată, deci, și explicațiile acelui start șovăitor din „Cupa Davis". Năstase, insuficient acomodat, iar eu fără formă, intrăm în fața lui El Shaffei — prima rachetă a R.A.U. — ca victime sigure, pe terenul central de la Progresul. Trebuie să spun că de atunci, egipteanul n-a mai jucat niciodată în forma arătată la București. A fost un punct maxim cu care nu s-a mai întîlnit. Ne-a salvat punctul de la dublu...

Noi, după acest 3—2 de început, am jucat în turneul de la Bruxelles. Pentru prima oară, am avut certitudinea că intrăm în forma necesară marilor competiții. La dublu, întîlnim puternica pereche americană Ashe — Pasarell și cîștigăm cu 2—0!

★

La sfîrșitul lui mai, revedere cu Bucureștiul. Dar numai pentru o formalitate a turului doi, unde cîștigăm fără probleme (5—0) în fața echipei Israelului. Urma Spania, acel obstacol atît de redutabil, un meci pe care-l consideram cheia spre cîștigarea turneului zonal al „Cupei Davis". O anticipare a unei întreceri care se anunța dramatică avea să fie și meciul meu cu Manuel Santana, la Roland Garros. Nu-l mai întîlnisem pe spaniol de la Bastaad (august, 1968) cînd îl învinsesem într-o mare finală. Acum a fost altfel. Manolo a cîștigat cu 3—0, dar cu un long-set și multe ghemuri strîns disputate. Curios, dar eu am fost mulțumit de jocul meu de la Paris, cu Santana. Mie îmi plac totdeauna confruntările cu acest campion al inteligenței în tenis. Jocul nostru este un duel pe tărîmul tacticii și cred că atunci, în multe privințe, l-am depășit pe „Supermanuel". Poate că loviturile nu mi-au mers chiar atît de bine pentru a-l putea învinge. Dar l-am pus adesea în dificultate, ca în acea fază în care l-am trimis după o minge grea, foarte lateral, iar spaniolul îndîrjit de luptă a riscat prea mult ca s-o ia. Mi s-a părut că atunci Manolo a făcut o întindere. Și poate chiar așa a și fost, căci în meciul cu Gimeno el a trebuit să abandoneze.

Iată-l pe egipteanul Ismail El Shaffei, atît de redutabil pe terenurile de la Progresul, în această primăvară.

În acest timp, Năstase juca de zor, dar pe terenurile de antrenament... Înfrîngerea sa (datorată mai mult unei indispoziții fizice) în fața modestului englez Stanley Matthews jr. i-a dat mult timp liber și el a profitat antrenîndu-se. M-am alăturat lui, jucînd cu profesioniști și amatori puternici pe frumoasele terenuri de la Roland Garros. Apărem în fața publicului doar în proba de dublu, unde ne întîmpină un rezultat mare: eliminăm pe australienii Rosewall — Stolle. Semifinală! Pentru al patrulea an consecutiv, figurăm printre protagoniștii marelui turneu.

Dar gîndurile noastre zburau tot mai des spre Valencia, acolo unde ne aștepta următorul test al participării noastre în „Cupa Davis". Meciul cu Spania...

(Va urma)

Valencia... Arena meciului Spania — România, acolo unde tenismanii noștri aveau să culeagă primul succes de răsunet în disputele pentru Salatieră.

SPORTIVI ROMÂNI PESTE HOTARE

TURNEUL FEMININ DE ȘAH DE LA MOSCOVA

MOSCOVA, 23 (Agerpres). — **Maestrele sovietice Nina Medianikova și Natalia Konopleva, cu cîte 4½ p fiecare, conduc în turneul internațional feminin de șah de la Moscova, după 8 runde. Maestra română Gertrude Baumstarck se află pe locul 7 cu 2½ p. În runda a 8-a, Baumstarck, jucînd cu piesele negre, a remizat cu Konopleva.**

VICTOR CIOCÂLTEA 5 REMIZE LA TBILISI

TBILISI, 23 (Agerpres). — **După 5 runde, în turneul internațional de șah de la Tbilisi conduce Gufeld (U.R.S.S.) cu 4 p, urmat de Șuetin și Gurghenidze cu cîte 3 (1) p fiecare. Maestrul român Victor Ciocâltea, care a remizat toate cele 5 partide susținute pînă acum, ocupă locul 7, cu 2½ p.**

VOLEIBALISTELE IEȘENCE ÎNVINSE LA BAKU

BAKU, 23 (Agerpres). — *În ultimul meci al turneului feminin de volei de la Baku, s-au întîlnit echipele Politehnica Iași și „Neftci" Baku. Au cîștigat gazdele cu scorul de 3—1 (15—10, 15—12, 12—15, 15—12).*

CONCURSUL DE PATINAJ ARTISTIC DE LA ZAGREB

ZAGREB, 23 (Agerpres). — **Proba individuală feminină din cadrul concursului internațional de patinaj artistic de la Zagreb a fost cîștigată de Sofia Wagner (Ungaria) cu 1 209,3 p, urmată de Bergau (R.F.G.) — 1 168,7 p, Johansson (Suedia) — 1 101,7 p. Concurenta română Ghișerel a ocupat locul 12 cu 930,9 p.**

JAPONIA, CANADA ȘI S.U.A., LA C.E. DE BOB

ROMA 21 (Agerpres). — La Cortina d'Ampezzo se desfășoară în prezent lucrări de reamenajare la pîrtia unde între 2 și 10 ianuarie 1970 se vor desfășura campionatele europene de bob, la care vor lua parte ca invitate și echipaje din Japonia, Canada și S.U.A. Pîrtia, în lungime de 1 700 m și cu 16 viraje.

DRIAGHIN ÎNVINGĂTOR LA KAVGOLOVO

LENINGRAD, 23 (**Agerpres**). — Concursul de combinată nordică desfășurat la Kavgolovo (în apropiere de Leningrad), i-a revenit schiorului sovietic Viaceslav Driaghin cu 413,7 p. Învingătorul a sărit la trambulină 72,5 și 69 m, iar în cursa de 15 km a realizat timpul de 50:38,0.

TELEX ● TELEX ● TELEX

● **Biroul european al Asociației internaționale de box amator (AIBA) a primit din partea federațiilor de box din Bulgaria și Spania adrese oficiale prin care acestea se oferă să organizeze campionatele europene din anul 1971. Desemnarea țării organizatoare a campionatelor europene de box se va face în primăvara anului viitor, cu prilejul reuniunii Biroului european al AIBA.**

La tradiționalul concurs „Turneul celor patru trambuline", săritorii pe schiuri sovietici vor participa cu un lot de 6 sportivi în frunte cu Vladimir Belousov, Anatoli Jeglanov și Vladimir Galkin.

● **Tradiționala întrecere de cros, organizată de ziarul „Le Figaro"** la Paris (în Bois de Boulogne) a fost cîștigată anul acesta de atletul francez Noel Tijou, cronometrat, pe un traseu de 8,7 km în 28:30,0. Al doilea s-a clasat René Jourdan — 28:38,0.

● **Ciclocrosul internațional de la Mühlenbach (Luxemburg)** i-a revenit belgianului René Declercq, cronometrat pe distanța de 22 km în 44:58.0. Pe locul doi, la 46.0, a sosit elvețianul Fritz Schaerer.

● Al doilea campionat mondial de hochei cu mingea (**BANDY**) rezervat echipelor de tineret se va desfășura între 8 și 11 martie 1970, la Arhanghelsk.

● **Selecționata masculină de baschet a orașului Buenos Aires** a plecat într-un lung turneu ce va începe la 24 decembrie la Madrid, va continua cu partide în Belgia, Italia, Israel, și se va încheia probabil la Atena.

● **Campionatul mondial automobilistic al conducătorilor** de formulă I, pe anul 1970, va cuprinde 13 „Mari Premii" ce se vor desfășura pe marile circuite automobilistice din Franța, S.U.A., Mexic, Canada, Italia, R. F. a Germaniei, Austria etc.

fotbal internațional

IN AJUTORUL SINISTRAȚILOR DE LA BANJA-LUKA

Fotbaliștii iugoslavi care activează în cluburile franceze au hotărît să organizeze un meci cu o selecționată iugoslavă ale cărui venituri să fie acordate sinistraților în urma cutremurului de la Banja-Luka. Iată cum ar arăta echipa selecționată din cei 10 jucători care activează în cluburile din prima ligă franceză și 7 jucători din liga a doua: Pantelici (Skorici) — Djurkovici, Benkö, Ciop, Naumovici, Milutinovici, Melici, Samardjici, Lukici, Skoblar, Banovici. Rezerve: Mitici, Miloșevici, Alexici, Bențo, Kulenovici. Din această echipă 11 sînt internaționali A!

O NOUĂ FORMULĂ DE DESFĂȘURARE A CAMPIONATULUI UNGARIEI

La Budapesta a avut loc recent ședința Comitetului pentru cultură fizică și sport din Ungaria. S-a discutat cu acest prilej situația actuală a fotbalului maghiar și s-a hotărît ca, pînă la alegerea noului președinte al federației, de treburile curente ale activității fotbalistice să se ocupe Janos Börzsei — secretarul general al federației.

S-a hotărît de asemenea ca începînd cu anul viitor campionatul național de fotbal să se desfășoare după formula tradițională toamnă-primăvară.

PELÉ ÎMPOTRIVA SOLICITĂRILOR INTENSE ALE SELECȚIONABILILOR

Într-un interviu acordat la Sao Paulo, Pelé a atras atenția comisiei de selecție a echipei de fotbal a Braziliei ASUPRA PRIMEJDIEI CE O REPREZINTĂ SOLICITAREA INTENSĂ DE CĂTRE CLUBURI A JUCĂTORILOR CE VOR FI CHEMAȚI SĂ LUPTE ÎN MEXIC PENTRU „Cupa Jules Rimet".

„Jucătorii vor ajunge sleiți în Mexic DACĂ SE CONTINUĂ ÎN ACEST RITM CU DEPLASĂRILE OBOSITOARE, CU NENUMĂRATELE MECIURI OFICIALE, AMICALE, INTERNAȚIONALE", a declarat „perla neagră".

ȘTIRI, REZULTATE

● **A început noua ediție a Cupei țărilor nord-africane: USM Alger — Benghazi (Libia) 2—1; Sétfat Maroc — Clubul african din Tunis 2—1.**

● **Fostul internațional englez** Ted Drake a sosit la Barcelona pentru a semna un contract de antrenor cu echipa F.C. Barcelona.

● **În primul meci al finalei „Cupei campionilor Africii", echipele Englebert (Congo Kinshasa) și Ismailia (R.A.U.) au terminat la egalitate: 2—2.**

● **CAMPIONATUL EUROPEAN PENTRU ECHIPELE DE ELEVI AI ȘCOLILOR PROFESIONALE VA AVEA LOC ÎN 1970 ÎNTRE 16 și 25 MAI, ÎN SCOȚIA.**

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 22—25, București

40368